

II. évfolyam, 4. szám.

Megjelenik havonta egyszer.

Budapest, 1911. április.

Kiadóhivatal: VII. ker., Erzsébet-körút 48. sz. I. em. — Előfizetési díj egész évre: **csak 50 fillér.**

Ki mint vet, úgy arat.

Valaki búzát vetett szántóföldjébe és búzát is aratott. Egy másik gazt vetett és gazt is aratott. Csodálkozunk-e ezen? Oh nem, hisz ez megmásíthatatlan természeti törvény: ki mint vet, úgy arat. Így van ez a természeti életben. Aki jó magot vet, az jó gyümölcsöt is arat, de aki gazt vet, az gazt is arat.

Ezen alaptörvény áll a lelki és erkölcsi életre is. Amit az ember vet, azt fogja aratni. Aki a testnek vet, aki a saját bűnös ösztönét és vágyát követi, az azokból arat örökös romlást. Aki azonban a léleknek vet, aki Istent keresi és szolgálja, az az örök életet fogja aratni.

Ime például, egy aszkóros ifjú, alig vonzolja testét, a legszebb korban van, élet-erőtől kellene hogy duzzadjon, üdének, virágzóknak kellene lennie, fürgén, vidáman kellene járnia, és ehelyett halvány ábrázattal, beesett szemekkel, melyekből a halál hírnökei sugároznak elő, tántorogva jár, a halál rátette kezét.

Mi ennek az oka? Bűnös, nemtelen életet folytatott. A testnek vetett és abból aratott örök romlást.

Ismertem egy embert, aki külsőleg a hívekkel tartott, de mégsem volt igaz keresztyén, nagy pénzvállalkozásokba keveredett, egyszer szorultságában váltót hamisított, hogy nehéz helyzetén javítson. De a csalás kiderült és elítélték pár évi börtönre. Amit vetett, azt aratta is.

A börtöncellák és a kórházak lakói közül igen sokan bizonyosságot tehetnének e közmondás igazságáról: „Ki mint vet, úgy arat”.

Ezen igazság azonban még nagyon sok tekintetben alkalmazható. Minden szavunk, gondolatunk és minden cselekedetünk, amelyet teszünk, vetés az örökkévalóságra nézve, amelyből egykor ama nagy ítéletnapon jutalmat vagy büntetést fogunk aratni.

Mi minden nap hintünk, vetünk, vetünk az örökkévalóság számára, vagy jót, vagy gonoszt. Minden, amit gondolunk, beszélünk vagy teszünk, feljegyezve van, minden megtermi a maga gyümölcsét, minden megéri vagy jó, vagy gonosz aratásra.

Épen ezért nem kell-e a legnagyobb szorgalommal a mi életünkre és szívünk indulataira vigyázni? Ne kérjük-e az Istent naponta, adjon erőt, hogy mi jó mennyei magot hintessünk?

Még csak egy irányban szeretném ezen igazságot hangsúlyozni. Szülők! Állhatatosan vetünk-e gyermekeink szívébe? És vajjon jó vagy gonosz vetés-e az, ez a legfontosabb. Gyermekeink az ő tanulékony ifjúi éveikben a legfogékonyabbak egyaránt minden jó és rossz iránt. Ha mi szemük és fülük előtt csakis jót beszélünk és cselekszünk, ha komoly keresztyéni életet folytatunk, akkor ez végtelenül nagybecsű jó vetés lesz számukra. De ha jelenlétükben gonoszot beszélünk és nem élünk keresztyéni módon, úgy az veszedelmükre és romlásukra való vetés lesz.

Ah, mily sok szülő arat gyermekei részéről gonoszot, mivel szíveikbe már előbb gazt vetettek. Oh tegyük ezt oly állhatatosan, amennyire csak tőlünk telik, gyermekeink szívébe mindig csak jó magot hintsünk, akkor mi velük együtt itt és amott jót fogunk aratni.

Németből: K...i.

A metodizmus Magyarországon.

William Burt, püspök, teológiai doktortól.

Magyarországnak szüksége van a metodizmusra és a metodizmusnak Istentől meghatározott feladata van Magyarországon. Minket tisztán az isteni gondviselés vezetett Magyarországra és sikerünket mint a múltban úgy a jövőben is Istentől várjuk.

A metodizmus az első század egyházának egyszerű, de magasztos eszméit képviseli. Amióta küzdött az egyház akkor, mikor még az igazi Krisztus, a bűnösök barátja és megtartója nem volt eltemetve az emberektől feltalált hagyományok, szokások és ceremóniák alá, ma is ugyan azért állunk itt. A metodizmus a komolyan vett keresztyénység. Krisztust szavánál fogja és igazán hiszi, hogy az Isten Fiának evangéliuma a mai időkbe és a mi viszonyainkba illő üzenet; hiszi, hogy az egyetlen út napjainkban úgy a férfi, mint a nő és az egész társadalom megmentésére az, hogy elhozzuk nekik a Krisztus egyszerű élő szóját. Mi kevessebbel nem elégedhetünk meg mint, hogy az egész földkerekséget meghódítsuk a Krisztusnak.

A metodizmus a lelki élet újra ébredése: Tudja, hogy a ki hisz Krisztusban, a lelki halálból új életre ébred Krisztussal és a szent Lélek bizonyosságot tesz neki arról, hogy Isten gyermeke. Ez nem hitvallás, sem szertartás, se valamely kormányforma, hanem élet. A metodizmus szól hozzánk arról, hogy az Isten az Ur Jézus Krisztus által a mi atyánkká lett és azután megmutatja e rokonság nagy kiváltságait, majd pedig felelősségeit is. Mindenki személyes tapasztalat útján tud erről a rokonságról és mindenki szent szerelem által ösztönözve érzi magát még a világ végéig is elmenni és felebarátaiba plántálni e személyes tapasztalatot. Ezért jöttünk mi Magyarországra, abba az országba, melynek oly érdekes történelme van, abba az országba, melynek a polgárai szívében erős hazafiúi szerelem lángol, abba az országba, melyet a természet oly gazdagon áldott meg minden tekintetben. Mi mindenkihez egyformán jöttünk az evangélium örvendetes üzenetével és a keresztyén közösség jobbival. Mi nem vagyunk politikai izgatók, hanem Jézus evangéliumának egyszerű hirdetői. Mi hiszszük a Mesterrel, hogy ha az emberek Istennel rendes viszonyba kerülnek, jó polgárokká és elöljárókká lesznek, képesítve ama komoly feladatokat megoldani, amelyek ma zavarba hozzák a társadalmat. Legnemesebb reményeink, úgy az egyéniek, mint a nemzetiek, egyedül az Isten Fia evangéliuma által valósulhatnak meg.

Dr. Burt Vilmos püspök.

(Arcképpel.)

A mi első ausztriai és magyarországi missziói konferenciánkon, melyet május 4-ére Bécsbe hívtak össze, az elnöki széket *dr. Burt Vilmos* püspök fogja elfoglalni. Azt hisszük, hogy olvasóinknak kiváló örömet okozunk, midőn bemutatjuk nekik érdemes püspökünk jól sikerült arcképét, annál is inkább, mert számosan az országban való utazásai közben személyesen is megismerkedtek vele és kedvesen emlékeznek reá. Hiszen aki életében csak egyszer tekinthetett bele szeretett püspökünk szemébe, aki ihletett és népszerű predikálását csak egyszer is hallhatta, az bizony egykönnyen el nem felejtetheti őt.

Burt püspök amerikai ember. Ott is nyerte tudományos kiképzését és egyházaink legnagyobb gyülekezeteinek nehányában mint lelkész szolgált. Mihamar a misszió ügyének szentelte munkásságát. Első nagy munkamezeje Olaszország volt, ahol 18 éven át, leginkább már mint superintendens, kiválóan élénk, sokoldalú és gazdagon áldott tevékenységet fejtett ki mint predikátor, teol. tanár és író. Az ő vezetése alatt jött létre a római nagy missziói ház, szemben a hadügyminiszteriummal, amely magában foglal angol templomot, olasz templomot, könyvkereskedést, teológiai akadémiát, továbbá finevelő intézetet. Két leányiskolát is alapított, egyiket egyszerűbb emberek részére, melynek élén ma a nagy Garibali szabadsághős unokája áll és egy nagyobb leányiskolát, hová a legelőkelőbb körök küldik leányaikat nevelésbe. Utóbbi iskolát Burt k. a. vezeti ma, a püspök lánya.

Az 1904. esztendőben dr. Burtot az egyetemes konferencia püspökké választotta, azóta Zürichben lakik és munkamezeje egész Európa. Innen utazik egyik konferenciáról a másikra, a predikátoroknak kiosztja munkaterületüket és minden fontosabb határozatnál a legkeresettebb tanácsadó. Jelenleg utban van Palesztina felé. Gyakran Amerikába is hívják kötelességei. Midőn két éve Amerikában felkereste régi egyetemét, nagy meglepetésben volt része. Az egyetemi tanács a jogi doktori címet — ami amerikai elnevezés szerint L. L. D. — adományozta neki tiszteletből, egyidőben *Taft* elnökkel, aki ugyanazon egyetemnek volt a hallgatója.

Szerett magyar hazánk iránt Burt püspök kezdettől fogva élénk érdeklődést tanúsított. Midőn vele először nyitott kocsiban a bácskai kukoricásokon áthajtottam, lelkesedve kiáltott fel: Ez ép olyan, mint Amerika! Valahányszor útja Magyarországon vitt át, nem mulasztotta el, hogy pár napig itt ne maradjon. Nem lehetett neki eleget beszélni hazánk

viszonyairól, történelméről, harcairól és törekvéseiről. Magyarország fejlődése iránt oly figyelmes megértést tanúsított, ami külföldieknél igen ritka. A magyarokat a keleti Európa amerikai embereinek nevezte.

De éles szemmel megtudta, hogy mi hiányzik nekünk magyaroknak. Meglátta, hogy mily kevés igazi keresztyénség, mily csekély lelki élet van országunkban és hogy mily égetően szükséges az Úr Jézus Krisztus megváltó erejéről szóló evangéliumnak hirdetése minden rangú és rendű magyar embernek. Adja Isten, hogy jó püspökünknek nemsokára dicsőséges ébredésekről tehesünk jelentést és sok embernek megtéréséről az Istenhez. Ez volna legnagyobb öröme.

Az Isten útjai.

Dr. Boardmann, egy jeles keresztyén férfiú beszéli, hogy midőn Filadelfiában volt, meglátogatta Read dr.-t, aki azelőtt nejét s őt gyógykezelte, és azt mondta neki:

— Doktor, Bostonban csodálatos dolgokat hallottam az Ön kis fiáról, mi is történt vele?

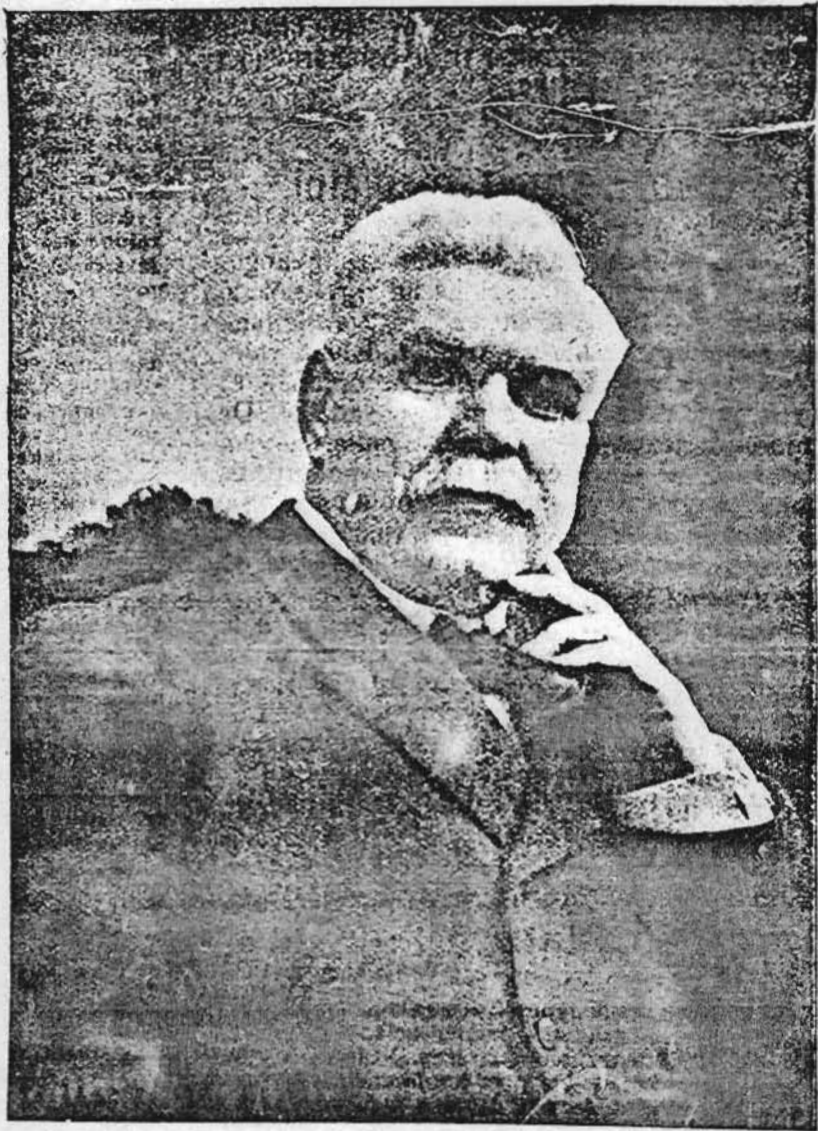
Ez azt felelte, hogy úgy van, miként Boardmann dr. hallotta, de nem igen szeret róla beszélni az emberek hitetlensége miatt, azonban neki mégis elmondja.

— A gyermekek játszadoztak és átugrottak egy padon. Kis fiam elesett és kitörte felső karjának mindkét csontját a hónalj alatt. Éppen látogatóban volt nálunk a fivérem, aki Csikágóban a sebeszet tanára és megkértem, helyezze vissza kis fiam csontjait és kötözze be.

Meg is tette, a fiú karját sinekbe rakta, bekötözte és nyakát álfogta a hurokpólyával. A kedves fiúcska igen türelmes volt és egész nap nem panaszkodott. Reggel azonban hozzám jött: „Kérlek, apa, vedd le ezeket a dolgokat rólam!” — „Nem szabad, fiam, még beletart 5—6 hétig, míg felgyógyul a karod, addig hordoznod kell.” — „De apám, már meggyógyult!” — „Nem, kedves fiam, ez lehetetlen.” — „Apa, hiszel-e abban, hogy Jézus imádságot meghallgat?” — „Hogyne, fiam!” — „Nos,

tegnap este, mikor úgy fájt a karom, megkértem Jézust, hogy gyógyítsa meg, Jézus ezt meg is tette, karom meggyógyult.” — Nem akartam egy szót sem szólni, nehogy gyermeki hitét megingassam és igazán nem tudtam, mitevő legyek? Ekkor kitünő ötletem támadt. „Kedves fiam, a kötést nagybátyád helyezte el, neki kell azt ismét levennie.”

Nosza sietett nagybátyjához, aki azt

Dr. Burt Vilmos püspök.

mondta, hogy csak viselje 6 hétig a kötést és legyen türelmes. Mikor a fiú előhozta, hogy az Úr Jézus meggyógyította karját, nagybátyja csak azt mondta erre: „Ostoba fecsegés!” és el is küldte. A következő reggel a fiú ismét nagyon könyörgött; szinte magam is elhittem, hogy karja begyógyult. Elmentem azért fivéremhez és én is kértem: „Tedd meg neki kérésére, vedd le a kötést, hogy megnyugodjék. Ha meg nem teszed, képes arra, hogy maga

leveszi, bármilyen engedelmes különben és ez még nehezebbé teszi a helyzetet."

— Bátyám engedett, levette a kötést meg a sineket és felkiáltott: „Úgy van, meggyógyult, tökéletesen meggyógyult!” Ezzel kirottott a szobából a szabad levegőre, mert ájulás környékezte. Egykoron maga is őszinte, ájtatos keresztyén volt, de tanulmányi évei alatt elpártolt; ez az esemény ismét visszahozta az Úr elé. Az Úrnak mily csodálatos utakon kellett őt vezetnie! El kellett hoznia fivéréhez látogatóba, a fiúcskának ki kellett törnie karját, hogy ennek gyermeki hite és csodálatos meghallgatása az orvostanári ismét visszavezesse Istenéhez

— r — t.

Az evangéliumot meglátni.

— Hallottad-e már egyszer az evangéliumot? kérdi egy misszionárius egy előkelő kinaitól. — Nem, feleli ez, de már láttam. Ismertem egy embert, ez szomszédainak valószínűs átká volt. Erősen szifta az ópiumot és néha úgy dühöngött, mint egy vadállat. De midőn a Jézus vallása megragadta, nagyot változott. Most egészen szelid modorú és soha haragra nem gerjed. Az ópiumszivással is felhagyott. Így látom én a valóságban az evangéliumot és a ti Istenek tisztelete jó dolog lehet.

Mondd csak, nyájas olvasóm, vajjon a te modorodban és életedben is felismerik az igazi keresztyénséget és Jézus lelkét? Hány-szor megszegyenítik megtért pogányok ama népek keresztyéneit, ahonnan a missziói törekvések kiindultak. Itt is bebizonyosul az Idvezítő igéje: Az első utolsók lesznek, és az utolsók első lesznek.

Innen-onnan.

Amint már irtuk lapunk belsejében, május 4-én tartják Bécsben missziói konferenciánk első ülését. Ez történelmi időpont lesz. Nagyon kérjük összes atyánkfiait, hogy e konferenciát komoly imádság tárgyává tegyék. Minden áldást és sikert az Úrtól várunk. Sok fontos határozatot kell hoznunk a magyar és az ausztriai munkára vonatkozólag. Ezért isteni vezérlésre van szükségünk, amelyért hűséges kitartással fohászokodnunk kell. Az ilyen konferencia legfontosabb tárgya a predikátorok áthelyezése, vagy helyesebben szólva a munkamezők ellátása megfelelő munkaerővel. Egyházunkban az egyes községek nem maguk jelölik ki a predikátort, sem a predikátorok maguk nincsenek feljogosítva kiválasztani a maguk gyülekezetét. A gyülekezet az Úrtól várja a maga lelkészét, a lelkész az Úrtól reméli a maga gyülekezetét. A püspök az, ki az áthelyezéseket a körülmények pontos mérlegelése és buzgó imádság után eszközli. Hogyan lássa el azonban a püspök az egyes kerületeket, ha nincsen megfelelő munkás? Az utóbbi évben több oldalról ostro-

molttak a kéréssel, hogy az élet kenyere után sóvárgó lelkeknek predikátort küldjünk. Sokan könnyezve kérték ezt. De lehetetlen volt kérésmüket teljesíteni, mert hiányzott a megfelelő ember. Mit cselekedjünk ilyenkor? Kérjétek az Urat, hogy aratókat küldjön az aratásra. Hajlandók-e atyánkfiai éppen most a konferencia előtti hetekben imaóráikban velünk egyesülni a hazánkért való nagy könyörgésben? Az ifjú, tehetséges magyar ifjak közül nem volnának néhányan, kik a Jézus és népük iránti szeretetből készek volnának életüket az ő szolgálatának szentelni?

Szeptember havában Rómában tartják meg az európai központi konferenciát. Mindegyik évi konferencia ide hét lelkész és két világi tagot küld, mindegyik missziói konferencia 1 lelkész és 1 világi tagot. Nekünk mint missziói konferenciának hasonlóképpen egy lelkészt és egy világit kell kiküldenünk Képviselve lesz a konferencia: Olaszország, Bulgária, Magyarország, Ausztria, Németország, Svájc, Franciaország, Dánia, Norvégia, Svédország, Finnland és Oroszország. Pompás alkalom lesz előreláthatólag az Isten országa haladásáról és áldásairól hallani a különböző országokban.

Misszióink Koreában ez idén ünnepli fennállásának 25 éves fordulóját. Ami egy negyedszázad alatt ott a távoli Keleten történt, az mai korunknak igazi csodája. Egyetlen országban sem hozott az evangélium rövid idő alatt oly nyilvánvaló csodákat, mint Koreában. Ezelőtt 25 évvel nem volt az egész országban keresztyén ember, ma 200,000 a keresztyének száma. Ebből csak a methodista egyház tagjainak száma 50,000. Néhány év óta az egész országban nagy ébredés van. Mult év októberében Seoulnban, az ország fővárosában, az ott működő különböző missziók egyesültek külön hadjáratra. A várost felosztották 14 kerületre és 50 önkéntes munkás vállalkozott rá, hogy a kerület minden egyes házat többször is felkeresse és a lakókkal az Úr Jézusról beszél. Ebben a hónapban az összes színházakat és nyilvános termeket evangéliumi gyűlések részére bérelték ki. A hat nagy napilapnak mindegyike hozott rovatot információkkal az evangéliumról. Az eredmény pedig az volt, hogy mintegy 7000 pogány ember felvette a keresztséget.

Terjesszük a Békeharangot!

Hadd vigye szét az igazság ígét sok ember közzé!

Vallásos összejövetelek tartatnak:

Budapesten, VII., Erzsébet-körut 48. I. :
vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órakor,
kedden este 8 órakor és
csütörtökön este 8 órakor (magyarul).

Palotaújfalun, Dugonits-utca 25. :
szerdán este 7 órakor.

Szivesen látjuk!

Kiadó és szerkesztő: Melle F. H. Ottó.